

Een onverwachte vriendschap

Toen mijn gezondheid minder was, had ik thuis wat hulp nodig. Wij gingen voor poetshulp. Op vrij korte periode kreeg ik hulp, een lieve Turkse mevrouw. Ze sprak gebrekkig Nederlands maar we konden elkaar verstaan.

De tweede keer dat ze kwam vroeg ze mij: "Jij bent katholiek?" Wat ze zag aan kruisbeeldjes en Mariabeeldjes. Ik zei: "Ja en ik denk dat jij een andere godsdienst hebt. Moslim?" Ik zei haar dat het van geen belang was welke godsdienst we hadden, als we maar goed waren voor elkaar. Dat de liefde op de eerste plaats komt in elke godsdienst.

Ze was zeer blij dat ik haar respecteerde en er groeide een grote vriendschap tussen ons.

Dat uitte zich in allerlei kleine concrete dingen. Op een dag zei ze me dat haar dochtertje geen school had. Ze vond geen oplossing voor haar meisje terwijl ze moest gaan werken.

Bij mij kwam er spontaan het voorstel om haar meisje mee te brengen. Ik heb een hoekje met speelgoed en daar kon haar dochtertje spelen terwijl haar moeder werkte. Voor haar was het een fijne verrassing.

Toen ze onverwacht een nieuwe woning moest zoeken, en daar niet onmiddellijk de financiële mogelijkheden voor had, heb ik echt met haar proberen mee te leven en gezocht hoe ik haar kon helpen. Het was mooi hoe ik met kleine dingen die ik zelf niet meer nodig had in huis, haar heb kunnen helpen.

En onze liefde werd wederkerig, zo bracht zij op een dag lekkere Turkse broodjes met kruiden mee. Dat was haar manier om mij blij te maken.

Ondertussen zijn we echte vriendinnen geworden.

Adrienne W., Pelt